

Jan's preek tijdens zijn laatste dienst in Lierop

"Ik herinner me nog hoe ik als kleine jongen achterop de fiets van mijn vader zat, of met korte slagen achter hem aan schaatste vasthoudend aan de bezemsteel die als sleeptouw diende.

Op m'n elfde verliet ik het ouderlijk huis want ik ging naar het seminarie want ik wilde missiepater worden en naar verre landen gaan. Ook al was ik op het seminarie omringd met vriendelijke paters en talrijke medestudenten, toch voelde ik me nogal eens eenzaam. Ik miste het warme nest. In 1967 was het dan zover en vertrok ik naar Borneo. 33 Jaar lang heb ik daar rondgetrokken. Af en toe logerend bij medebroeders, meestal op een eenmanspost diep in het binnenland en tijdens de wekenlange dienstreizen verblijvend in de simpele huisjes van de plaatselijke bevolking. Ik ging voor in kerkdiensten, verzorgde zieken, bouwde scholen, kerken en gezondheidsposten. Op blote voeten voetbalde ik mee in de plaatselijke voetbalclub FC Laham en vertelde talloze verhalen tijdens de cursussen die ik hield voor de leiders van de plaatselijke geloofsgemeenschappen. 's Avonds luisterde ik dan naar hun verhalen. Het waren mooie jaren. Omdat er in de loop der tijd steeds meer Indonesische priesters kwamen en het aantal Nederlandse paters op Borneo gestaag terugliep ben ik in 2000 teruggekeerd naar Nederland. Freek Groot, mijn trouwe vriend op Borneo, was al eerder teruggekeerd naar Nederland en pastoor geworden in Gerwen en Nederwetten. Via hem ben ik, de zuid-Hollandse zwerver, in het Brabantse Lierop terechtgekomen. Al werd ik hier met een warm welkom ontvangen, toch waren de eerste maanden niet gemakkelijk, het was allemaal zo anders dan op Borneo. Bij het voorbereiden van mijn preken maakte ik m'n aantekeningen nog in het Indonesisch, maar in de loop der jaren ben ik me steeds meer thuis gaan voelen. In Lierop en de omliggende dorpen ontmoette ik steeds weer lieve mensen die mij accepteerden zoals ik ben... met de broek in de sokken op de racefiets. Die mij terzijde stonden en die mij ook de kans gaven om met allerlei dorpsactiviteiten zoals Kerstshows en Bonte Avonden mee te doen, zodat ik hier dankzij jullie allemaal 21 prachtige jaren heb gehad, en waar ik ook m'n 40- en 50-jarig priesterjubileum op 'n onvergetelijke wijze gevierd, heb mogen meemaken. Toch ga ik in deze eerste week van het nieuwe jaar Lierop verlaten om te gaan wonen in het missiehuis in Teteringen, dichtbij Breda, waar naast enkele van mijn medebroeders ook de paters svd van Deurne en de paters scj van Asten wonen. Ik verhuis omdat de jaren gaan tellen, dat is 't. Ik wordt een beetje moe en zo lijkt Teteringen het eindpunt te worden van mijn zwerftocht over de wereld. Het is een lange tocht geworden. Vanuit Langeraar, via Kaatsheuvel, Nieuwkerk en Oudenbosch naar Borneo en vervolgens naar Lierop en nu naar Teteringen. Gedurende die lange, soms moeilijke reis heb ik het geluk gehad steeds weer lieve mensen om me heen te hebben. Familie, medebroeders, parochianen en dorpsgenoten. Mensen die mij steeds weer inspiratie hebben gegeven om door te gaan. Dankzij jullie warme liefde, medewerking en zorg ben ik overeind kunnen blijven en heb ik mogen genieten van vele mooie momenten en waardevolle ontmoetingen, heel veel dank daarvoor aan jullie allemaal. En misschien heb ik op mijn beurt hier en daar wat licht,

vreugde en vrede kunnen brengen. Ik hoop dat jullie hier in Lierop de fakkel brandende kunnen houden. Dat mede dankzij de begeleiding van het pastorale team van de Franciscusparochie en de inzet van vele vrijwilligers de Koepelkerk het spirituele centrum van ons dorp kan blijven worden en vooral dat de bevrijdende boodschap van Jezus van Nazareth mag blijven klinken in ons midden en mag helpen om onze dorpsgemeenschap te laten blijven een goede gemeenschap. Ik wens jullie allemaal heel veel goeds in de toekomst".